

[Statsministeren.]

Det drejer sig om, hvilke beløb Danmark kommer til at betale i kraft af de lettelser i betalingen til EFs budget, som Storbritannien vil kunne få i kraft af de beslutninger, som blev truffet på topmødet i Dublin. Jeg vil dog komme med nogle generelle betragtninger.

De økonomiske vilkår for Storbritannien i EF skal ikke udelukkende ses som et spørgsmål om, hvorvidt det enkelte medlemsland skal betale et større eller et mindre beløb i det enkelte år. Det, sagen drejer sig om, er, hvorvidt der inden for EF skal vises solidaritet med de lande, der har økonomiske vanskeligheder. Under udvidelsesforhandlingerne blev det udtrykkeligt tilkendegivet, at vilkårene kunne tages op igen, dersom det da indgåede forhandlingsresultat ville vise sig at føre til urimeligheder for et eller flere af de enkelte medlemslande. Der må være en rimelig grad af solidaritet inden for et snævert økonomisk samarbejde som det, EF består af. De øvrige medlemslande, herunder Danmark, står jo trods vanskeligheder økonomisk stærkere end Storbritannien. Det er derfor naturligt, at vi accepterer at give dette land lempeligere vilkår.

For regeringen er det af afgørende politisk betydning, at EF er i stand til at vise en sådan solidaritet, at Storbritannien finder det muligt at fortsætte sit medlemskab. Ikke blot for Danmark, men også for EF som helhed er det betydningsfuldt, at Storbritannien kan være med til at forme fremtiden for De europæiske Fællesskaber. Resultatet af genforhandlingerne skal derfor ses i et større perspektiv. Jeg er overbevist om, at vi med de resultater, der nu er opnået i Dublin, har skabt rimelige vilkår for Storbritannien og dermed har bevist, at der inden for EF eksisterer en solidaritetsfølelse over for de lande, som har ganske særlige problemer.

Maigaard (SF):

Jeg har stillet statsministeren et meget konkret, letfatteligt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvor mange penge han brugte i Dublin. Statsministeren har vist mig og dermed folketinget den despekt at undlade at svare på spørgsmålet, men tale om noget andet, afgive en erklæring, som givetvis kan bruges i den engelske kampag-

ne. Det skal statsministeren være velkommen til, men statsministeren har ikke svaret på spørgsmålet.

Jeg skal blot sige følgende: det, der er sket, er, at Storbritannien har brugt en gammel linje i britisk politik, nemlig at tage sig betalt af sine partnere. Det kender vi umådelig godt fra tidligere tider ikke mindst her i landet. Vi ser denne gang, det sker på budgetområdet, vi ser, det sker inden for regionalfond, vi ser, det sker på landbrugsområdet inden for oksekød-, smør- og sukkerfeltet. Så kommer statsministeren og siger, at det er solidaritet. Ja, så var det vel også solidaritet, når briterne, før vi kom ind i EF, betalte for lidt for vores landbrugseksport.

Derfor kan jeg slet ikke forstå, at dette, som er et klart gennemskueligt forsøg på at drage økonomisk fordel af EF, skal beskrives i disse blomstrende vendinger. Det har ikke noget med realiteterne at gøre. Jeg peger på, at det er over en bred front, briterne tager for sig af retterne, budget, regionalfond, oksekød, smør og sukker. Jeg beder statsministeren vise så megen respekt for folketinget, at han svarer på den del, som vedrører budgettet. Statsministeren har ikke været bleg for at udtale sig til offentligheden i Dublin og efter, at han kom hjem fra Dublin. Dér har han givet et tal, 35 mill. kr. Det tal er forkert, men så må vi vel også kunne få det rigtige tal her.

Jeg anmoder altså statsministeren om at vise den respekt for tinget, at han svarer på det stillede spørgsmål.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Maigaard svingede sig jo temmelig højt op, når han talte om, at jeg skulle udvise despekt over for folketinget eller over for det spørgsmål, han har stillet. Jeg mener bare, at når det samme medlem af folketinget, hr. Maigaard, har stillet 5 spørgsmål, der alle beskæftiger sig med netop det, som også jeg her har fået til opgave at svare på, så er det rimeligt, at vi lader vores udenrigsøkonomiminister besvare disse spørgsmål. Dér vil også komme dette svar — om det vil tilfredsstille hr. Maigaard, kan jeg ikke svare på, men der vil komme et svar.

Så er der spørgsmålet om solidaritet. Der er egentlig ikke tale om særlig blomstrende vendinger, når jeg taler om solidaritet. Der